

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kom, lader os bygge

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kom, lader os bygge", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke*. - 1944, 1944-1964, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid67093/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

- 11 Vort Kors er uden Jammer,
Vor Død er uden Brodd,
Vor Grav et Sove-Kammer,
Og *Herrens* Liv vor Lodd!
- 12 Med Ham vi Alle døde,
I *Daabens* dybe Flod,
Med Himlens Morgen-Røde
Nyfødte vi opstod!
- 13 Thi vilde ei vi bytte
Med Bjerg og Sole-Glands,
Vor lave Tempel-Hytte
Og *Herrens* Seiers-Krands!
- 14 Hans Aand er i vor Kiæde,
Hans Ord er i vor Mund,
Ham Selv vi see med Glæde
Nu om en liden Stund!
- 15 Til *Jesu Christi* Ære,
Det tone høit i Sky:
Ja, her er godt at være
I *Herrens* Kirke-By!

No. 27.

- 1 Kom, lader os bygge
Paa *Slette* en Stad,
Med Mure fuldtykke,
Med Huse paa Rad,
Og lad, som *Høibaarne*,
Os Blokke paa Blokke,
Som Bølger ei rukke,
Til Himlen optaarne,
Os til et udødeligt Navn!

- 2 Saa mæled de Jetter,
Fuldstolte i Hu,
Paa Babylons Sletter,
En Udørken nu!
Af Stenene strøgne
I Tegl-Ovne bagte,
Med Liim sammenlagte,
I Dagene søgne,
Sig hæved og Taarnet paa Trods.
- 3 Men Herren i Himlen,
Som ene er stærk,
Nedfoer over Vrimlen,
At syne det Værk,
Da Forskiel Han skabde
Paa Menneske-Mæle,
Paa Ord som paa Sjæle,
De Fatningen tabde,
Adspredtes som Avner i Blæst.
- 4 Kom, lader os bygge
Paa *Bjerget* en Stad,
Med Mure fuldtykke,
Og Huse paa Rad,
Og lad, som Høibaarne,
Os Blokke paa Blokke,
Som Bølger ei rokke,
Til Himlen optaarne,
Os til et udødeligt Navn!
- 5 Saa mæled de *Trende*,
Som evig gjør Eet,
Og Magt har i Hænde
Til mere end Det;
Den Stad uden Mage,
Af levende Stene,

Som frit sig forene,
Paa hellige Dage,
Opbygges med Kiærligheds Kalk!

6 Ja, Kiærligheds-Aanden,
Som Alting formaaer,
Det gør efterhaanden,
Som godt Han forstaaer;
Den store Sprog-Mester,
I Ildtunge-Flammen,
Igien smelter sammen,
Med Bisper og Præster,
Som Sjæle saa Munde paa Jord!

7 Vel Helvedes-Hunden,
Den Død-Bider stærk,
Opfoer fra Afgrunden,
At spille Guds Værk,
Han ærlig forsøgte,
Hvad Splid og hvad Trætte
Kan dertil udrette,
Og tit gik det Rygte,
Guds Stad sank i Aske og Gruus!

8 Men Staden paa Bjerget,
Som Aanden har bygt,
Ubrændt og uhærged,
Derpaa lider trygt,
Gud raader for Lykken,
Saa mødes skal Byen
Med Herren i Skyen,
Kun Skinnen og Skyggen
Kan falde i Dødbider-Haand.

9 Naar Paver og Præster,
Med Rør og med Straa,

Den store Byg-Mester
Vil tjene paa Skraa,
Da Aanden bedroves,
Da bygges til Flammen
Og Fiendernes Gammen,
Da Værktøiet sløves,
Og Navnet forhaanes paa Jord:

10 Dog deres er Skaden,
Hvem Skylden er paa,
Thi Taarnet og Staden
Urokkelig staae!
Hvad Aanden udretter,
Kan aldrig forsvinde
Undtagen for Blinde,
Det selv sig fortsætter,
Og vist kroner Herren sit Værk!

*No. 28. *)*

1 Hvor deilig skal Guds Kirke staae
Og Yndest for Hans Øine faae,
Naar alle Hjerter i Hans Haand
Fuldkommenhedens Rosen-Baand
Forbinder meer end Mange veed,
Forener sødt i Kiærlighed!

2 I Verdens Vold er Sjæl og Sind,
Vor Tro er tom, som Veir og Vind,
Og dødt vort Haab, og mørk vor Vei,
Naar Kiærlighed os følger ei,
Thi, som vi alle troer og veed,
Gud Fader selv er Kiærlighed!

*) Omarbejdelse af *Kingos* med samme Begyndelse.